

Szerkesztői előszó

Nem lehet elég korán elkezdni az olvasóvá nevelést, ez ma már köztudott, közhelyszámba menő tény. Az olvasásra ösztönző családi környezet, a könyvektől roskadozó polcok, a szülői minta, a mondókák, a felolvasás és a közös olvasás fontosabb, mint gondolnánk, hiányuk a későbbiekben szinte bepótolhatatlan lemaradást okozhat a felnövekvő gyermek számára, mindezek meglepte viszont behozhatatlan előnnyé válhat. Ezt erősíti meg Arany Zsuzsanna recenziója is, amely épp egy olyan kiadványról szól – *Könyvkelengye. Könyvkalauz kicsiknek és nagyoknak. Ötletek az olvasás megszerettetéséhez* – melynek tartalma tökéletesen párhuzamba állítható a fenti gondolattal, hiszen a 0-3 éves korosztály beszéd-készség-fejlesztéséhez és majdani olvasóvá neveléséhez kíván segítséget nyújtani.

Goda Beatrix silent book-témában jegyzett írása részint szintén a korai mesélés, felolvasás és együtt olvasás fontosságára hívja fel a figyelmet, ugyanis a kizárólag képekből álló silent book-ból való „mesélés” előszobája lehet a szöveges tartalmak befogadásának, ugyanakkor az is kiderül belőle, hogy a szöveg nélküli képkönyv több, mint pusztán egy olvasástanulásra felkészítő eszköz, az idegen nyelv és a vizuális műveltség oktatása terén is fontos szerepet kaphat.

Módszerekben és eszközökben tehát nincs hiány az olvasóvá nevelés tekintetében. De lépünk most tovább. A szöveg nélküli, képekkel operáló történetmesélést mindössze a szövegbuborékok hiánya választja el a képregénytől, ami szintén segítheti az olvasás elsajátítását és az olvasásnépszerűsítést. A képregény azonban elsősorban, mint autonóm médium, mint önálló művészeti ág kelt – hazánkban ilyen formán főleg a rendszerváltás óta – egyre nagyobb figyelmet. Kiválóan példázza ezt az Országos Széchényi Könyvtárban 2018-ban rendezett *Kép – Regény – Történet: A 9. művészet ikonjai Magyarországon* című nagyívű tárlat, vagy épp a *Szegedi Képregényfesztivál*, amelyet a Somogyi-könyvtár szervez immáron tíz éve, és most először jelenik meg róla összefoglaló cikk a könyvtári szakajtóban.

Oros Sándor írásában a fesztivál történetére, magára a szervezésre és a rendezvény könyvtárra gyakorolt hatására helyezi a hangsúlyt, de a partnerkapcsolatok bemutatása is jelentős szerepet kap.

A 3K új számában mindemellett nemzetközi régi könyves workshopról, információs műveltségi konferenciáról, könyvtári állományvédelemről és a digitális kutatószobák kérdéséről is olvashatnak.

Kézírataikat továbbra is a 3k@oszk.hu e-mail címre várjuk.

Jó olvasást kívánva,

Tóth Béla István